

Paid.

26.8

Nagyságos

Dr. Goldziher Ignácz Úrnak,
m. Kir. r. egyetemi tanárnak,

Sutzing

Faicser

via Brindisi

Holló-utca 4 sz.,

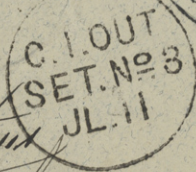
Budapest, VII.,

Hungary.

Szives hozzájárulást kér a kiadó

Stein M. A.,

Stein M.A.,
Srinagar, Kashmir

10th Jan.

Richard M. Furman

Journal de M. de la Roche, à la Roche, Indiana

Mohand Marg, Kashmir:
1895. július 3n.

Mélyen tisztelt Tanár Úr,

Két héttel ezelőtt vet-
tem itt Kashmirban nagy meg-
lepésemre az értesítést ama
kiváló kitüntetésről, melyben
az Akadémia választása foly-
tán részesültem. Első öhajom
volt, hogy Hegyednek szívem
mélyéből megköszönjem ezen
egyáltalán nem várt megtis-
ztelést, melyet csakis Hegyed
annyiszor tanúsított de semmi-
kép sem érdemelt jóakarata
szerezhetett meg számomra. Ha-
darára e kívánságomnak hálán
kifejezésében két postát el-
mulasztottam, e késés ment-
ségére csak ama körülményt

hoz halom fel, hogy az az
chaelagicus menetelésék közt
melyek az idő alatt végeztem,
bizony kevés alkalmam volt
akár a pihenésre akár az írásm.

Fogadja tehát őrzinte hálá
érzetem kifejezését azon nagy
és igaz örömet, melyet e kegyes
megemlékezés eredménye nekem
meg a hozzám közelállóknak okozott.
Bár februárban kelt írá
ves levelében ebbseli szándékai
ról értesített, higgye el, kérem,
a megválaszlatásra távolról sem
sáptálam reményreget. Jól
tudom, hogy ama szerénységi
munkákkal, melyeket eddig
végezhettem, egyáltalán nem szál
gáltam rá azon kitüntetésre,
hogy az Akadémia küllagjainak
fénys sorába felvétessem. A

menyiben pedig — őrzinte saj
nálalomra — a legcéltéklyebb
adalekkel sem járultam a
hazai tudományos munkáim
dás hoz, ily különös figyelembe
vételt esélyt nem nyújtottam.
ma is különben sem érdemeltem.
Elgondolhatom mennyi fáradsá
gába kerülhetett ily körülmé
nyek közt jóakaratainak e bi
zonyítása, de azért ama nagy
tekintélynek, melyet fénys tu
dományos működése kezdetnek
akadémiai társai közt szerzett.
Bölcsögt nagybátyám iránt
sáptált kegyes megemlékező
sének bizony nagy része lehe
tett e fáradozásában, melyet
egész életében át őrzinte s
mely halálával tartozom kezde
nek. Saját erőmből még nem

szerettem szeretett bátyám
nak oly örömet, mint a világ
ben most Hegyed baráti jó-
indulata érvényesülése folyán
rejtett.

Hálaérzelemnek kifejezést
kellott adnom, mielőtt még bo-
natot kérek volna ama nagy
munkásságomért, melyhez utolsó
kedves levele tekintetében
kell magamat vádolnom. Ahig
mondhatom, mennyire megnyug-
tatott s egyzersmind jobbatör-
tött e levél tartalma. Először
ban mindegy absolutio-t nyer-
tem ama közleményt illetőleg,
melyhez január elején térhíre-
sem kívántam, de mely két ok
közreműködése folyán csirában
megakadt. Kidolgozás folyamában
beláttam, hogy olyasmint nem mond-
hatok a Jammui könyvtárról,

2) a mi megérdemelné a Hegyed
úlján való külön közlést;
másképp pedig magam is
éreztem, hogy ama fölötté
jóakaró s részletes meggy-
zésok után, melyeket Hegyed
a Congressusról szóló jelenté-
sében a munkáról tenni szíves-
kedett, az utóbbinak további
fejtegetése nem volna helyén.
Így tehát Hegyed kijelentését
mint a leghelyesebb föl fogás
kifolyását, igaz megnyugvással
vettem.

Teintettel ama buzdító jó
tanácsokra, melyekben becses
levele rejtett, igaz hála'val
tartozom Hegyednek. Szóbb pél-
dájata tudományos munkában
való kitarlásnak bizony nem
állíthatok magam elé, mint

ama kossza s eredményei által
egyformán bámulatra méltó
küzdelmet, melyet Hegyest az
egyszer kiválasztott téren an-
nyi akadály s ellenséges visz-
zony közt vívott. Lelkem mé-
lyében él a remény, hogy
ennyi áldozat s fáradozás után
a teljes győzelem már nem
lehet távol, és hogy a hazai
viszonyokhoz minden incidens óta
ezára a nyugati eszmék befolyása
alatt való fejlődése nem sokára
megadja Hegyestnek ama gond-
tól s teherrel ment állást,
melyben a tudománynak oly
magasról való tevékenységét
mint keret ember a hazában.
Csak azt kívánom egész szívem-
mel, hogy addig gondozza ere-
jét s egészségét, és hogy az

ekkép kivívott nyugalmat még
éltédek folyamán teljes mun-
kálkodásában élvezhesse.

Saját részemről egy kis
sikerről lehetek jelentőst.
Nagy fáradozások árán kivív-
tam az egyetem megalapítá-
sának a kormány közti oly egyez-
mény létesülését, melynek
folytán a rendszer 2 1/2 hónapos
vakáczió kivételével, ez évben vala-
mint 1896-ban, június és július
hónapokra is nyertem szabadsá-
got a Kashmiri Kórházra
vonalközi munkáim befejezése
érdekében. Tekintettel ama
feljegyzésre, mely Indiában be-
döntött munkálatokra nézve
dívik, különös szeretetének
kell tekintenem, hogy ezen
értékes concessiót nagyobb anyagi
áldozat nélkül érhettem el.

Majus végén nagy örömmre
bucit mondhattam a lahore-i
forrásagnak, meg a hivatalos
munka nyögének. Az elő' hete-
ket felhasználtam arra, hogy
ama régészeti szempontból
fontos helységeket átkutassam,
melyekre nézve addig biztos
adatokkal nem bírtam. Egy
hét óta pedig letelepedtem
Pánditómával egy pompás fokrési
magas havason, hol legalább
is 2 hónapot kívánok szentelni
kifaragó munkáimnak a krónika
fordítása s magyarázata körül.
Az anyagot már évek óta gyűj-
töttem, de a feldolgozáshoz a
lahore-i viszonyok közt alig
juthattam. Itteni szép magány-
ban, háborítatlan munkásság-
ban, majd hogy teljesen megfárad-
kezem az ottani miszeriakról.

26.9
3. Sparakodni fogok, hogy elke-
rüljem, a mennyire lehetősé-
ges, a Jammu-i tudományos s
udvari viszonyok leírásában
a száraz bonust, bár így
is alig hiszem hogy mulattá-
gos olvasmányt nyújthatok.
Remélem, hogy egy vagy
kegyeljebb két hét múlva
elküldhetem e levél-formát.
Addig is kérem visszatartani
könyvemét. Ha aztán kegyes
közleményemet az Akadémia
nyelvészeti osztálya előtt való'
felolvasásra alkalmasnak
nem véli, kérem, szörja csak
a papirkosárba s juttassa a
könyvet anélkül a tisztár ke-
zébe. Addig is remélem, meg-
bocsátja ebbeli kérésemet, mely-
re voltaképen csak bátyám

jöindulatu buzdil'sa inditott.
Fogadja addig is legjobb üd
vöz letemet.

S. A.